

PRZY WIGILIJNYM STOLE OBRZĘD WIECZERZY WIGILIJNEJ

Na świątecznie przyozdobionym stole, kładziemy Pismo Święte oraz opłatki, ustawiamy także świecę. Zostawiamy także jedno wolne miejsce przy stole, które według tradycji symbolizuje pamięć o wszystkich bliskich, którzy wraz z nami nie mogą zasiąść do Wigilii oraz samotnego podróżnego. Wieczernę wigilijną najlepiej rozpocząć od zaśpiewania kolędy *Wśród nocnej ciszy* lub *Gdy się Chrystus rodzi*, po czym najstarszy w rodzinie rozpoczyna modlitwę:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Słowa Ewangelii według św. Łukasza:

W owym czasie wyszło zarządzenie cesarza Augusta, aby spisać mieszkańców całej ziemi. Pierwszy ten spis odbył się za urzędowania Kwiryniusza w Syrii. Szli więc wszyscy do spisu, każdy do swego miasta. Poszedł również Józef z galilejskiego miasta Nazaret do Judei, do miasta Dawidowego, które się nazywa Betlejem, ponieważ pochodził z domu i z rodu Dawida, aby zapisano go razem z żoną Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla niej czas rozwiązania. I powiła syna pierworodnego, i owinęła w pieluszki, i położyła w żłobie, ponieważ nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tejże okolicy pasterze pełnili straż nocną i czuwali nad swoim stadem. Wtedy anioł Pański stanął przy nich. I ogarnęła ich jasność Pana, i bardzo się przestraszyli. Anioł zaś powiedział do nich: Nie bójcie się, bo zwiastuję wam wielką radość, która będzie udziałem całego ludu. Dziś w mieście Dawidowym narodził się wam Zbawiciel, który jest Mesjaszem, Panem. A to znak dla was: Znajdziecie dziecko owinięte w pieluszki i położone w żłobie. Nagle przy aniele zjawił się tłum wojska niebieskiego, który wielbił Boga mówiąc: Chwała Bogu na wysokości, a na ziemi pokój ludziom, których Bóg sobie upodobał.

Boże, nasz Ojcze, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swojego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela:

1. Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju.
Ciebie prosimy – Wysłuchaj nas, Panie.
2. Obdarz naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych, pokojem tej nocy.
3. Wszystkich samotnych, chorych, biednych, głodnych pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej Nocy.
4. Naszych zmarłych (wymienić imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały.

Wszyscy odmawiają: Ojcze nasz...

Jezu, Maryjo, Józefie – Święta Rodzino z Nazaretu, opiekuj się naszą rodziną!

A teraz w duchu miłości i przebaczenia przelamiemy się opłatkiem – chlebem miłości. Otwórz nasze serca na wzajemną miłość – otwórzmy je na miłość przychodzącego ku nam Pana. Niech On będzie zawsze z nami.

Wszyscy dzielą się ze sobą opłatkiem, składając sobie przy tym życzenia, prosząc także o darowanie sobie win i uraz.

Wieczera wigilijna

Po wieczerzy wigilijnej odmawia się następującą modlitwę:

Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojczy, za tę wspólną, rodzinną wieczerzę, za ten błogosławiony wieczór, dziękujemy za wzajemną miłość i przypomnienie nam, że Twój Syn stał się tamtej nocy naszym Bratem i Zbawicielem. Tobie chwała na wieki. Amen.

Śpiew kolęd

ZWYCZAJE WIGILIJNE:

Kłosa z bóż i choinka

Chrystus urodził się w Betlejem, tzn. w domu chleba. Zboże jest symbolem Betlejem. Można, więc w rogu pokoju ustawić duży wazon z kłosami różnych zbóż. Choinkę, która przywodzi nam na myśl drzewo życia z raju, ubiera się w dniu, w którym wspominamy naszych pierwszych rodziców – Adama i Ewę. Przypomina nam ona naukę o upadku i odkupieniu rodzaju ludzkiego. Drzewko bożonarodzeniowe z wiecznie zielonymi gałązkami jest symbolem życia wiecznego, które wysłużył nam Jezus Chrystus. Światła umieszczone na choince przypominają światło, jakie rozbłysło nad grotą betlejemską w dniu narodzenia Chrystusa, światłości prawdziwej. Ozdoby choinkowe symbolizują łaski Chrystusowe zsyłane na ludzi oraz nasze dobre uczynki.

Siano wigilijne

Powszechnie zachowywany jest zwyczaj wkładania siana pod obrus na stole, przy którym będzie spożywana uroczysta wieczerza wigilijna. Przypomina ono ubóstwo grotty betlejemskiej i Maryi, która złożyła Dziecię na sianie w żłobie.

Opłatek wigilijny

Łamanie się opłatkiem oznacza wzajemne poświęcenie się jednych dla drugich i uczy, że nawet ostatni kawałek chleba należy podzielić z bliźnim. Jest wyrazem miłości, przyjaźni, pojednania i pokoju.

Wieczera wigilijna

W wigilię Bożego Narodzenia każde polska rodzina zasiada wspólnie do wieczerzy wigilijnej. Najczęściej rozpoczyna się ona wraz z pojawieniem się pierwszej gwiazdki na niebie, która przypomina gwiazdę prowadzącą trzech mędrców do Betlejem. Pięknym zwyczajem jest zostawianie pustego nakrycia dla niespodziewanego gościa. Miejsce to wyraża również pamięć o tych członkach rodziny, którzy nie mogą przyjść do wieczerzy wigilijnej razem z nami. Po wieczerzy wigilijnej można wspólnie śpiewać kolędy i tam, gdzie jest taki zwyczaj, rozpakować prezenty znalezione pod choinką. Są one naśladowaniem dobroci Boga, który daje ludziom wiele łask. Przygotowanie prezentów uczy hojności i dzielenia się z innymi ludźmi tym, co posiadamy.

Pasterka

Piękna tradycja podpowiada, że po przeżytej w gronie rodzinnym wieczerzy wigilijnej warto udać się do kościoła na Mszę Świętą sprawowaną zazwyczaj o północy. Nazywana jest ona pasterką na cześć pasterzy, którzy jako pierwsi przyszli oddać hołd narodzonemu Zbawicielowi. Chrześcijanie, naśladując pasterzy, chcą jak najwcześniej podziękować Bogu za Jego miłość.

Kolędy

Do tradycji Bożego Narodzenia należy też śpiewanie kolęd, pieśni przypominających o wielkim znaczeniu tych świąt dla naszego zbawienia. Nie kończy się ono wraz z liturgicznym okresem Bożego Narodzenia (niedziela Chrztu Pańskiego, po 6 stycznia), ale tradycyjnie kolędy są śpiewane aż do 2 lutego, święta Ofiarowania Pańskiego.